

Acció Cooperatista

Redacció: } Pelai. 7 • Tel. 17374
Administració: }

Organ de la Federació de Cooperatives de Catalunya

No és suficient pensar en socialitzar o col·lectivitzar la producció, si no fem el mateix amb el consum harmonitzant perfectament l'estructuració econòmica-social.

Altrament la força col·lectiva es converteix en monopoli, imposant-se a tots els consumidors, siguin o no productors.

Cal que l'actual efervescència cooperatista arribi fins a la cooperació de segon grau, augmentant les possibilitats productives de l'auto-proveïment cooperatiu

"Productes Coop"

«El futur ens pertany», era el títol d'un d'aquells substanciosos articles que sovintejaven al nostre portaveu, deguts al nostre inolvidable amic «Francis». El seu optimisme era raonat i fonamentat. Coneixia a fons la potència creadora de la Cooperació i deduïa atinadament que si quelcom de sòlid, estable i veritablement revolucionari havia de triomfar per tal de donar un pas decisiu vers la socialització del món, era precisament la Cooperació, que és ordre, mètode, disciplina, capacitat i responsabilitat.

El temps comença a donar-li la raó i si el pobre desaparegut al front ho pogués constatar fruiria segurament una joia intensa, com la que nosaltres sentim, pesi a la incomprensió —encara— d'algun sector i a l'esperit migrat de molts que se'n diuen cooperadors. El fet, però, és evident. La Cooperació fa la seva via natural, lògica, de cara al futur que —repetim com el nostre entranyable company— li pertany per complet.

I és que al món res no s'improvisa i menys encara una revolució. Hem passat un aprenentatge d'assaigs, de provatures, d'intents fets, sens dubte, amb la millor intenció. Hem bastit artificialment el mecanisme d'un ordre econòmic de caire social, aprofitant els materials vells, inadequats, que responen en un tot a l'adaptació que tenien en el món capitalista d'on foren sostrets. Hem pretès crear una comunitat conservant la mentalitat individualista.

Pel contrari, la Cooperació, pels seus propis mitjans, anava fent la seva via enmig de l'esclet del capitalisme, menyspreant els seus mètodes i la seva concepció. Era una nova mentalitat, diametralment oposada, però que sabia recollir l'esperit d'organització, d'estímul i de superació de què el capitalisme ha donat tantes proves fins assolir les meravelloses conquestes realitzades a partir dels començaments del segle passat.

Una concepció nova que recollia les virtuts tot corregint els vicis. Un assaig que es convertí en escola, avui reconeguda i admirada per tothom.

Cal que no ens adormim, no obstant, puix les coses no es fan soles, i sapiguem canalitzar aquest moviment de simpatia que atrau les masses a la Cooperació. Les nostres entitats i els homes que les regeixen han de saber comprendre els moments que vivim i no deturar-se a mig camí, puix encara ens falta molt per recórrer.

Un problema immediat és el natural d'expansió. Crear noves sucursals per part de les cooperatives per tal de poder servir còmodament als antics cooperadors i als companys nousvinguts.

Un altre, i aquest és capital, és la intensificació de les seccions de la nostra cooperativa de segon grau «Productes Coop» i la immediata creació de noves. Moltes són les dificultats en què es troba l'esmentada cooperativa de cooperatives, degut a la manca de primeres matèries, però cal convenir en què és aquest un mal endèmic, de caire general i que, poc a poc, anirà trobant el seu guariment.

El programa de la Cooperació és molt vast i extens. Totjust hem traspassat el terreny reservat a la Cooperació de segon grau i cal que ens adinem amb fermesa i reguretat. Ja és hora de què pensem en produir-nos nosaltres mateixos tot allò que precisem per al nostre

SOBRE "NUESTRA PRENSA"

BLANQUER Y BARJAU ¿QUÉ DICEN?

No diré que el asunto de «nuestra prensa» haya apasionado a la masa cooperadora, a esta masa integrada, en los momentos actuales y en su gran mayoría, por los buscadores de la razón; tampoco pretendo insinuar que ésta haya sido la primera vez que se ha hablado y polemizado, alrededor de un tema tan ameno; pero sí que puedo afirmar categóricamente, y no creo necesario aducir pruebas para ello, que nunca como ahora la Cooperación catalana había tenido tantos afiliados, ni nunca como ahora la gran masa del pueblo, y el Gobierno incluso, había puesto la fe y la esperanza en los postulados cooperatistas, para solucionar el magno problema de la distribución de los alimentos.

La cooperación marcha, con una velocidad extraordinaria, a la conquista de posiciones que comportan responsabilidades de mucha trascendencia. Una de estas responsabilidades es la educar cooperativamente al pueblo y la de darle a conocer los principios básicos, génesis, desenvolvimiento y extensión del mundo cooperativo.

Es necesario, por tanto, que paralelamente, y aprovechando la oportunidad de suministrar alimentos, pregone la cooperación sus doctrinas; es necesario que no nos limitemos a facilitar raciones, conviene inculcar ideas.

Si los empleados de las cooperativas no tienen una instrucción completa, sobre lo que es cooperación, y actúan como si estuvieran en funciones de un comercio particular, en que la Directiva no representa más que el patrón y los socios los abnegados clientes; si los cooperadores no ven en la Cooperativa más que una tienda que les pueda surtir, con más o menos facilidad, lo que precisan para su despesa, el día de mañana, cuando se normalice la vida y puedan adquirirse, con poquísimas molestias, todos los alimentos, nuestra obra, si es que obra a esta inflación pudiéramos llamarla, se desmoronaría como castillo de naipes y posiblemente produciría una desmoralización funesta y un pesar enorme en el alma de aquellos que antes de ahora nos hemos sentido cooperadores.

Juvé lanzó la idea de poner nuestra prensa a la altura de las circunstancias; yo no pude estar callado, y ante tal insinuación y llevado de mi entusiasmo y fantasía, pretendí moldear

consum, confirmant com la Cooperació s'abasteixi a si mateixa.

La Federació no descarta aquest importantíssim afer i li reserva la seva màxima atenció, però cal que, per part de tots, l'acció federativa sigui secundària, per tal que el nostre moviment es refermi més i més.

Diuenge vinent, en la reunió del Consell General, serà tractat a fons un punt essencialíssim que donarà la clau a aquest i altres enigmes de la Cooperació nostrada: l'auto-finançament de les cooperatives a la seva obra. Esperem que la resolució serà d'acord amb les necessitats del moment i que en l'execució de l'acord tots hi posarem de la nostra part el concurs necessari.

La consigna del moment ha d'ésser: «traspassar de ple al camp de la Cooperació de segon grau, intensificant i augmentant els nostres PRODUCTES COOP».

y ampliar la idea, cosa que me valió la completa adhesión del compañero Juvé. Angel Casas, en los números pasados, glosa y se suma a nuestras expansiones periodísticas, poniendo de relieve, además, el letargo y la apatía en que están sumidas las entidades y, por ende, los socios, en materia de educación cooperatista.

Hemos sido tres los cooperadores que hemos emitido una idéntica opinión, en las páginas de nuestro periódico ACCIÓN COOPERATISTA; pero, la verdad, compañeros Juvé y Casas, si de nuestros lirismos periodísticos no sacáramos más conclusión que la de que estamos de acuerdo, poco fruto habríamos rendido en provecho de nuestra causa.

Es necesario, si es que no hay opinión en contra y esta opinión prevalezca, que lo que propugnamos se lleve a la práctica, y para ello es preciso conocer opiniones tan importantes como la de Blanquer y la de Barjau, porque a los dos me parece, y creo compartir el parecer con mis compañeros de batalla, afecta muy directamente, por el cargo que ocupan, el asunto de que estamos tratando.

Sí, amigo Blanquer, vuestra opinión en la materia deben conocerla los cooperadores o, cuando menos, caso de que nadie se interese en ello, los tres compañeros que hemos propugnado por unas reformas y por unos progresos del periódico, ya que el trabajo constante y el sacrificio continuado que habéis dedicado a nuestra prensa os dan una beligerancia y una autoridad, que en estos momentos debéis poner al servicio de la causa.

Sí, camarada Barjau. Todos los cooperadores, los cooperadores de verdad, se sienten orgullosos de que su programa, nuestro programa, sea el áncora de salvación y el faro luminoso que aclare las tinieblas producidas por el fragor de un combate; todos queremos que los que vienen a acogerse a nuestra embarcación sean considerados como hermanos, y no como naufragos, a los que hay que atender, o los que hay que educar, que catequizar, que convertir a nuestro credo, y vos en estos momentos sois el capitán de la nave, de las cooperativas de consumo de Cataluña, y como tal es necesaria vuestra ponión y vuestras órdenes para realizar los proyectos de que venimos hablando.

Perdonad, compañeros Blanquer y Barjau, el que, llevado de mi euforia propagandista os haya señalado de una manera tan directa que creo no podréis excusar de emitir vuestra opinión y vuestro voto, pero debéis comprender que el compromiso, en el que tan obstinadamente os he colocado, puede ser de una envergadura enorme para bien y provecho de las doctrinas cooperatistas y, en este sentido, creo que agradeceréis incluso el que os haya instigado a salir al palenque.

Isidro Juvé, Angel Casas, a ver si logramos encender una hoguera inmensa que aclare e ilumine el firmamento de nuestros ideales y de nuestros anhelos.

JAIME VERDURA

Llegiu i propagueu

Acció Cooperatista

L'Exit del nostre Calendari

Atenent les indicacions que les nostres Cooperatives feren als dirigents de l'organització federativa, aquests decidiren, encara que d'una manera precipitada, doncs el moment aconsellava una ràpida gestió que, per mitjà del Director de l'Almanac, company Alsina, es procedís a l'edició d'un Calendari mural que vingués a donar satisfacció als desigs manifestats per la Cooperació catalana.

D'acord amb aquest propòsit es procedí amb tota rapidesa a l'edició del Calendari, edició que s'hagué de limitar a MIL exemplars, doncs no fou possible fer-se amb les matèries necessàries per a una major edició i avui, als vuit dies justos d'haver-se posat a la venda, ens cap la satisfacció de dir que resten exaurits en la seva totalitat els Calendaris murals de la Cooperació.

Constatem aquest fet per a treure'n les naturals conseqüències: la primera, que plasma l'encert del nostre Comitè Executiu al decidir-se a recollir les veus cooperatistes que l'instaren a fer l'edició del Calendari i, segona, l'entusiasme, disciplina i confiança vers el nostre superior organisme, del cooperatisme català, el qual, cospant l'esforç que els actuals moments representa tota gestió de tipus editorial, per les moltes dificultats que una acció semblant comporta, a superar amb les seves comandes el tipus de tiratge fixat. D'entre les comandes arribades a la nostra Federació resalten, pel seu significat, les fetes per les Comarcals d'Igualada i Canet, les quals a la primera li han estat reservats 500 exemplars i 100 per a la segona.

Felicitem-nos en tots del resultat assolit i preparem-nos a aprofitar les lliçons de l'experiència per a temps futurs.

L'Almanac de la Cooperació als seus llegidors

El nostre ALMANAC, tal com es diu en l'argot tipogràfic, ja és al carrer. Això és, en escriure aquestes ratlles els paquets per la seva tramesa a llurs destinataris, estan a punt i altres deurán restar en poder dels nostres subscriptors.

S'esperava la seva aparició, que s'ha vist retardada per circumstàncies que nosaltres hem fet tot el possible per superar i que no depenien directament de la nostra voluntat.

Si els nostres llegidors tenien l'engúnia de la curiositat, cal fer-se càrrec de quina no era la nostra que, en veure'ns entorpidits i frenats per fets que escapaven a la nostra voluntat el resoldre'ls, teníem, a més, la responsabilitat de l'obra feta i esperàvem la crítica dels nostres companys.

No hem d'ésser pròdigs nosaltres en aquests moments, de parlar de l'ALMANAC. Es al carrer i són els altres, els seus llegidors, els cooperatistes catalans, els qui han de parlar, si és que ho creuen necessari. Els qui han de jutjar que ho facin. Nosaltres no hem de fer més que escoltar, recollint tot allò que sigui digne d'ésser recollit, i remerciant, des d'aquestes columnes, a tots quants ens han ajudat en la realització de l'encàrrec que ens fou fet en atorgar-nos el títol de Director de l'ALMANAC DE LA COOPERACIÓ.

A. ALSINA

SECCIO FEDERATIVA

Ecos de la setmana

L'acord pres en la passada reunió del Consell General de crear uns Bons de deu pesetes per associat, per a la constitució d'un fons federatiu que pogués complir la missió de finançar les nostres institucions i entitats ha trobat molt bon acolliment a la majoria de les comarques, essent de remarcar que l'endemà de l'acord una Comissió del Tarragonès, el delegat de la qual comarca no assistí al ple, es desplaçà a Barcelona, felicitant l'Executiu per la iniciativa. La Comarca del Baix Llobregat, en la seva reunió a la qual assistiren vint-i-tres entitats, refermà per aclamació l'acord, i sabem que en altres ha produït molt bona impressió.

Continua la premsa interessant-se de les qüestions cooperatives, donant-les la importància que mereixen. "Frente Rojo" publicava dies enrera una intervenció amb el nostre amic Francesc Campos, en la qual, com a president de la "Federació Provincial de Cooperatives de Barcelona", exposava els seus punts de vista i optimisme sobre el moviment cooperatiu. Veïem també gairebé diàriament articles dels companys Barjau, Farré i d'altres a diversos diaris, la qual cosa demostra el grau d'interès que desperta la Cooperació.

La Cooperativa de Consum de Zuric ha tramès una partida de diverses tones de llet en pols, sucre i mel per als nens espanyols,

de la qual recepció hi té cura la Federació Nacional de Cooperatives d'Espanya. En nom dels petits, molt agraïts.

Ha tornat a fer la seva aparició "Cooperatives i Cooperadores", el nostre colega del Centre que, primer era un full, després quatre i vuit pàgines i ara, en la seva tercera època, una revista ben presentada que passa a ésser òrgan oficial de la Federació de Cooperatives del Centre. En desitjar-li llarga vida, felicitem els seus animadors i particularment al seu director, nostre bon amic Pere Mejias.

Novament hem tingut ocasió de departir una estona amb el competent i prestigiós cooperatista francès Mr. Georges Fauquet, la conversa del qual sempre es converteix en una lliçó. Ens va assabentar que la Conselleria d'Agricultura prepara l'edició catalana de la seva obra "Le Secteur Coopératif", la qual, una vegada més, recomanem a tots els estudiosos cooperatistes.

Hem estat molt ben impressionats en rebre una lletra, en espanyol, d'un estudiant escocès, Mr. Edward G. Spears, per la qual s'interessa vivament per saber noves de font directa, de l'Espanya cooperatista, així com també per rebre periòdicament el nostre portanveu, manifestant que en idèntiques circumstàncies es troben els seus companys d'estudi. No cal dir com, molt gustosos, ens apremem a complaure'ls, agraïnt l'interès que es prenen els escocesos per la nostra causa.

Sobre el recompte de tiquets, que semblava hauria de complicar encara més les funcions de la C. C. C., donem compte d'haver estat resolt aquest afer per quant la Central no farà altra cosa que recollir els sobres que contenen els de cada entitat i lliurar-los a l'Ajuntament.

Sobre el racionament de sabó informa haver estat lliurada l'estadística sol·licitada, si bé, de moment asseguren que no n'hi ha existència d'aquest article.

Seguidament es refereix al contracte existent amb la Societat Cooperativa Lletera de la Seu d'Urgell, notificant haver lliurat la relació d'entitats de fora i de Barcelona.

Es llegida una lletra de la C. C. A. contestant una altra de la C. C. C. per la qual aquell organisme comunica prendre bona nota de què un delegat de l'organització comercial cooperativa catalana formi part de l'organització nacional i un altra d'aquella organització sigui incorporat a la nostra, però deixant en suspens aquest afer per a sotmetre'l al criteri del Consell General en la seva propera reunió.

Aced proposa sigui demanat a la C. C. A. es doni compliment a aquest tràmit el més ràpidament possible, acceptant-se així. També recorda el mateix company no haver estat contestats altres extrems de la carta original esmentada.

El company Ferrer posa de manifest que, per part de diferents comarcals han estat rebudes queixes de què a moltes localitats els detallistes venien més barat articles racionats que les cooperatives, no poguent aquestes mantenir els preus d'aquells.

S'estudien detalladament les causes i es convé en prendre les mesures pertinents per tal que allí on calgui es posi el remei oportú.

El company Pané proposa es convoqui urgentment el Consell d'Administració per tal de tractar a fons aquestes anomalies, fent el company Aced unes atinades observacions i adherint-se a la proposició.

Després d'un curt debat és acordat convocar per al diumenge vinent el Consell d'Administració, encara que en el transcurs de la setmana pugui ésser arranjat l'assumpte i trobada la solució.

Es donà llegida a una lletra de Manresa, la qual causà molt bona impressió, restant sobre la taula la proposició que enclou.

Es tractaren altres assumptes generals, i a tres quarts de dues fou aixecada la reunió.

Curset de Cooperació

Per al proper mes de març, el Secretariat de Propaganda de la Unió de Joventuts Cooperatistes de Catalunya organitza un Curset de Cooperació en sis lliçons, a càrrec del Secretari General del C. E., company Andreu Cortines. El Curset tindrà lloc en els dies que oportunament s'indicarà i constarà de sis lliçons, distribuïdes en la forma que a continuació es detalla:

1. Història del moviment cooperatiu.
2. Definició, classificació i organització cooperativa.
3. Els principis cooperatius.
4. El moviment cooperatiu i la lluita de classes.
- 5 i 6. La Cooperació a Catalunya.

NOTA.—Per a detalls i inscripcions, dirigiu-vos al local del Comitè Executiu de la U. de J. C. de C., lloc on es celebrarà el Curset, Via Durruti, 55, pral., Telèfon 25385, tots els dies feiners, de sis a vuit del vespre.

SECRETARIAT DE PROPAGANDA DE LA U. DE J. C. DE C.

Per què serveix una Cooperativa de Consum

I
Contra l'opinió dels que creuen que una cooperativa de consum és solament una tenda més, caldrà donar a conèixer la nostra opinió, car els moments exigeixen que esforcem la nostra manera d'ésser i sortir a la brega defensant els nostres punts de mira envers la Cooperació.

Primer que tot, una cooperativa de consum serveix per a agrupar al seu si tots els consumidors que hi vulguin pertànyer, sense distinció d'edats ni sexes a partir de l'edat de setze anys.

Els socis són comptats per famílies, i s'entén per famílies totes aquelles persones que conviuen en un mateix estatge i tenen lligams sanguinis, d'adopció o de caràcter marital. Quan en un mateix estatge hi viuen més d'un matrimoni, s'entén que cada un d'ells forma

una família, encara que siguin fills els components d'un o més d'aquests matrimonis. En el si de la Cooperació només pot haver-hi un soci per família que els representa a tots. Si per diferències d'interpretació ideològica, un membre de la família volgués, contra l'opinió dels propis, pertànyer a una cooperativa, podrà fer-ho d'acord amb l'edat i les normes establertes. Cada inscripció d'associat, cap o representant de família comporta l'obligació de registrar a la cooperativa el nombre de familiars que representa i inscriure'ls amb llurs noms, cognoms i edats.

El mateix que succeeix amb les famílies que hi poden haver-hi diverses tendències ideològiques i professions diferents, i no per això deixen de conviure junts dintre del respecte i l'harmonia que és possible, a la cooperativa no pot existir diferència ni distància prou important, a no ésser la traïció i el frau contra llurs germans, que impedeixi l'ingrés normal a tothom que ho sol·liciti, doncs tot consumidor té dret a ingressar a una cooperativa.

La sardana més harmoniosa i més humana que poden fer tots els treballadors, és donar-se les mans sempre, i dintre de la grandesa de l'obra de la Cooperació hi regna una voluntat de germans que fa viure espiritualment tota una altra vida.

Ingressat un associat a la cooperativa de consum, després d'haver pagat la quota inicial que li correspon, caldrà que l'associat accepti el control mèdic que la cooperativa tingui establert, car sense aquest requisit l'associat no podrà gaudir dels avantatges que li proporciona la cooperativa en casos d'impossibilitat física. Una cooperativa que s'estimi té establerts els serveis d'assistència mèdica, socors mutu, protecció a la maternitat, indemnització en cas de defunció, invalidesa i vellesa. Tot el capital que serveix les atencions d'aquests serveis socials surt dels excessos de percepció obtinguts en cada exercici-balanc.

Cada soci és un vot, i les assemblees són sempre de caràcter democràtic, on res ni ningú pot privar a l'associat discutir i controlar la marxa administrativa de la cooperativa.

Quan una Cooperativa té un nombre d'associats excessivament nombrós, pot fer assemblees dites de segon grau, pel nombre d'associats a cada sector, barriada o districte, o per sucursals si les té establertes. A aquestes assemblees es prenen acords i es nomenen delegats que aniran després a l'assemblea de tots els delegats de sector, barri, districte o sucursal i discutiran i prendran per majoria de vots els acords definitius que seran obligatoris per a tots els associats.

En aquestes assemblees no poden discutir-se més assumptes que els tractats prèviament en les de primer grau i a elles hi van els delegats representant les majories i minories de cada una de les primeres.

La influència que en la vida dels pobles i de les ciutats, demostren tenir les cooperatives, es registrarà per les dades de llurs xifres i estadístiques.

La preocupació màxima de tota cooperativa ha d'ésser mantenir un control dels preus dels productes a consumir des de la base originària de la producció fins a la venda dels mateixos al detall. Per això caldrà tenir sempre en compte els preus dels mercats, locals, nacionals i estrangers de totes les matèries i productes de consum. Es posseïnt coneixements d'arrel que es pot fiscalitzar tota la fraudolència existent en el comerç i en la indústria.

En l'aspecte de moral i salut pública les cooperatives han de vetllar perquè els productes guardin tota la puresa addient a la conveniència del consumidor. Tot bon cooperador, tota bona cooperativa, ha de vetllar perquè com a consumidor puguin obtenir els productes sans i al preu just.

Res no val la pena de posar-hi l'atenció humana si no es té en compte dues coses essencials: la moral de tota empresa civilitzadora, i la consideració que la humanitat en el seu immens si misteriós i físic ens mereix.

FELIP BARJAU

D'IGUALADA

UN ACCIDENT

Dimarts, dia 15, ocorregué un accident, que si bé no tingué molta importància, no deixa d'ésser un greu perill per a la vida d'un company volgut.

El company en qüestió era Joan Torné, secretari-administrador de la Federació Comarcal, el qual es dirigia a la capital per assumptes que el seu lloc i càrrec requereixen.

L'accident tingué lloc molt aprop de Capellades, en despatxar-se l'automòbil que conduïa contra un arbre, a conseqüència de la neu que en aquelles hores del matí començava a caure.

Fou assistit de primera intenció per un metge de Capellades, essent conduït després a la Clínica Comarcal d'Igualada, on està hospitalitzat.

Sofreix una ferida a la cara, si bé es creu no serà de la importància que en un principi es creia.

El xòfer també resultà amb ferides de menys importància.

ORIENTACIO

Invitada la Federació Comarcal de Cooperatives d'Igualada a un acte d'orientació a la cooperativa "Germanor", de Cervera, ens traslladarem a la dita població el diumenge, dia 13 de l'actual.

En el teatre «19 de Juliol» celebrava «Germanor» la reunió general ordinària i allí mateix forem acompanyats per un company nomenat a l'efecte, precisament quan estava ja esgotant-se l'últim punt de l'ordre del dia.

La nostra presència a l'esplanada fou anunciada pel president Rossend Camps, la qual fou rebuda amb aplaudiments.

Aixecada la sessió la presidència manifestà als reunits el motiu de la nostra visita, pregant no abandonessin el lloc per ésser d'importància les orientacions que anaven a escoltar.

Prèvia indicació de la presidència, ocupà la tribuna el company Joan Torné, el qual manifestà que no venia a fer cap discurs; més que tot venia i així estava convingut a una conversa entre companys per tal de fer conèixer el moviment cooperatiu actual i ensens preparar als companys de la novella Federació Comarcal del Segarra al banquet de relacions federatives, la tasca de la qual, indubtablement, recaurà ben prompte.

Amb paraula càlida d'entusiasme posa de relleu la importància de la Cooperació en els moments en què estem vivint, els quals els qualifica de suma transcendència i que són els que tenen de conduir-nos a un major benestar, els principis dels quals són els que ha perseguit sempre la Cooperació.

Parla de l'esdevenidor de la Cooperació dient que són els propis òrgans del Govern els qui reconeixen la seva moralitat i amb recents disposicions demostren que volen prestar-li llur recolze desinteressat, encara que a opinió del conferenciant creu que si hem de confiar de l'Estat les passarem justes.

Fa una breu història de les Federacions Comarcals, el que representen i el que, efectivament, són.

Manifesta a continuació que les Federacions Comarcals, llur part econòmica està subjecta a la Cooperativa Central de Compres, i aquesta no és més que una secció econòmica de la Federació de Cooperatives de Catalunya, per tant, subjectes estan les primeres i la segona de l'òrgan superior que acabem d'esmentar i de la Nacional i, per últim, de la A. I. C.

La breu conferència ha estat escoltada amb viu interès pel nombrós auditori.

Finit l'acte el Consell Directiu acompanyà els visitants al local de la Secretaria de «Germanor», fent allí un resum de les converses. on Torné fou l'ànima de la conversació demostrant ésser un bon coneixedor dels assumptes cooperatius.

El company Torrecasana, en un dels moments àlgids de la conversa recomanà als bons companys de la Segarra que tinguessin un bon tacte en escollir el company que els representés com administrador de la nova Comarcal, puix d'ell dependrà l'èxit o fracàs de la mateixa.

En resum, ens despedirem dels reunits, creient fermament que la lleu que va a germinar a la Segarra donarà els fruits que cal esperar.

CORRESPONSAL

Federació de Cooperatives de Catalunya

Acta del Comitè Executiu de la Federació de Cooperatives de Catalunya, celebrada el dia 10 de febrer del 1938

Presideix el company Barjau. Assisteixen Ventosa i Roig, Torrents, Pujol, Jiménez, Blanquer i Ventura.

S'obre la sessió a les 6.30 de la tarda.

S'aproven les actes dels dies 27 de gener i 3 de febrer.

S'assabenta el Comitè que el company Masip, que està al front, es troba ferit, nova desagradable que produeix un manifest sentiment als reunits.

El Comitè felicita el company Ventosa Roig per trobar-se el seu fill en franca millora de les lesions produïdes arran d'un accident ocorregut.

La Presidència notifica la seva assistència a la reunió de la Federació Comarcal del Barcelonès.

Ensenms informa de l'entrevista tinguda amb la direcció de Poveïments relacionada amb la distribució de queviures i la participació de les cooperatives en l'obra distributiva.

Torrents, en nom dels companys que assistiren a la constitució de la Comarcal de Vilafranca, informa del resultat favorable i falaguer pel nombre de les entitats que componen dita Comarcal, que ascendeix a vint-i-tres entitats.

Es tracta d'emprendre una intensa tasca de propaganda a l'objecte d'orientar i sortir al pas del confusionisme que existeix amb les cooperatives que d'una manera esporàdica s'han anat creant.

Pané, per la C. C. C. exposa l'actuació de dit organisme, així com el referent al percentatge del tan per cent que es distribueix a les Comarcals.

I sense més assumptes, s'aixeca la reunió a les vuit. — El Secretari, Celestí Ventura.

Reunió del Comitè Executiu de la Cooperativa Central de Compres

El passat diumenge, dia 20, es reuní al local federatiu l'Executiu de la C. C. C., sota la presidència del company Emili Ferrer, assistint-hi els companys Pané, Aced, Torres, Ferrarons, prèviament convocats, i Ràfols, administrador.

Llegida i aprovada l'acta anterior, el company Ràfols informa detingudament sobre la distribució de gèneres realitzada des que la Cooperativa Central de Compres compleix les missions imposades per la superioritat, comentant les dificultats sorgides, les quals són de més relleu a Barcelona que a la resta de les comarques.

Aprecia que totes elles són degudes, més que a altra causa, a la manca de local apropiat, la qual cosa està a punt de superar-se, per quant ha estat adquirit un nou local, a l'Avinguda de la República Argentina, el qual aviat estarà disponible per a totes les atencions de la Cooperativa Central de Compres.

Esmenta que les distribucions fetes a Barcelona han estat dues: la primera, de sucre i cigrons, dels quals es feren diverses reclamacions. La segona, de cigrons, bacallà i ous originàriament queixes, puix varen donar-se casos de faltar sostres sencers d'ous en determinades caixes. Esmenta com totes les anomalies han estat denunciades davant el delegat del Barcelonès, fent-se per escrit les oportunes reclamacions, i havent estat promès que seran reintegrades les minves.

Seguint l'informe, el company Ràfols dona compte que, per no existir Federació Comarcal al Barcelonès, la C. C. C. ha suplert aquesta funció, la qual ha estat compensada en un 1 per 100 sobre les operacions.

Interessa...

que les comarcals recullin el paper de retalls que les sigui lliurat per les entitats i el situïn a Barcelona, a poder ésser a Estació de Sants, lliurant el taló a la Federació de Cooperatives

L'Acció ordenadora de la distribució

El cooperatisme esdevé avui més formós i més útil que mai. Adès era necessari; avui és indispensable.

L'interès que sent tothom pel cooperatisme, és una cosa justificada. És un fet evident que hom no pot defugir si tenim en compte la política encertada i comprensiva del Govern de la República d'acord amb el de la Generalitat, de donar escalf i suport al moviment cooperatista i utilitzar-lo com instrument col·lectiu per a la distribució.

La revolució iniciada després del 19 de juliol, havia forçosament de repercutir en l'economia popular i, per consegüent, en el sistema distribuïdor de productes de tota mena.

Tothom coneix els secrets i els resultats dels mateixos, del comerç durant el règim capitalista.

No volem detallar-los. Estan a l'abast de tot bon observador. Tracte de favor, egoisme usuari, especulació, immoralitat cent per cent, etcètera. Calia bandejar tota la vella política del privilegi, de l'acaparador i del tender sense escrúpols. I la decisió del Govern respon precisament en això. En ajudar a les Cooperatives a llur desenvolupament i proporcionar facilitats a les mateixes perquè tinguin cura de la distribució dels productes que la Direcció General de Proveïments els hi facilitarà.

Hem de reconèixer sincerament que la mesura adoptada és un pas en ferm per la col·lectivització pràctica, per la cooperativització del comerç. Perquè en reconèixer la personalitat de les cooperatives i llur solvència moral per encarregar-se de la distribució de queviures —encara que només sigui entre els seus socis— representa el fet d'eliminació d'aquells que han vingut gaudint d'aquest dret explotant el poble consumidor perseguint només un interès particular de lucre.

La responsabilitat, doncs, que adquireix el moviment cooperatista en aquestes hores greus de guerra i de revolució, és prou palesa, i mesurada per llurs dirigents que per tal d'assolir l'èxit que requereixen les idees cooperatistes i les seves normes establertes que responen a uns principis d'ètica ideològica i de pràctica.

Els organismes federatius per mitjà del seu portaveu ACCIO COOPERATISTA i d'arreu on poden fer arribar la seva veu, divulguen les consignes i assenyalen les orientacions que el poble ha de seguir perquè ingressi a les cooperatives ja constituïdes a l'objecte d'evitar confusions i resultats que a més d'ésser antieconòmics són funestos i catastròfics.

La creació de noves cooperatives —i sobretot de cooperatives professionals— porta com a conseqüència el perill immediat de reproduir l'esperit de capelleta que hem patit tants anys la manca d'experiència, la manca de disponibilitats precises per la funció adquisitiva i la dificultat de controlar els associats si pertanyen a altres cooperatives, ja que en les circumstàncies actuals són molts els ciutadans que figuren a més d'una cooperativa i això és d'una immoralitat tan accentuada i manifestament censurable que no podem permetre que hom segueixi explotant un privilegi que causaria en descàndid i en desprestigi del mateix moviment cooperatista.

L'acció ordenadora dels organismes rectors del Cooperatisme compleix la seva missió d'orientació, però també cal que per part de tots els que s'interessen per ésser cooperadors, s'adaptin a les directrius i consignes donades d'evitar en absolut la creació de noves Cooperatives i per damunt de tot no permetre que hom pogués pertànyer a més d'una entitat.

La moral que sempre ha mantingut l'organització cooperatista en tots els ordres, ha fet possible per llur virtualitat d'ésser considerada com caduc que va passant a la història i això ha d'esperonar-nos per arribar a la finalitat desitjada de normalitzar i regular l'economia del nostre poble.

La veritable unitat de la classe treballadora, la persegueix el Cooperatisme, i la practica organitzant els consumidors de totes les tendències filosòfiques i de totes les organitzacions polítiques. Evitant, però, la constitució de cooperatives d'una determinada filiació, perquè això representaria el fraccionament d'una potència constructiva com ha d'ésser el moviment cooperatista que tendeix a la supressió de l'intermeriari i de l'egoisme particular a la creació de l'economia racional i col·lectiva i, per consegüent, a la transformació econòmica de la societat.

CELESTÍ VENTURA

Recolliu el paper usat!
Serà paper nou

Una saludable resolució de l'A. C. I.

CONTRA L'IMPERIALISME JAPONÈS

El moviment cooperatiu internacional ha disposat recentment que els cooperadors havien d'interessar-se amb vivesa pel que patia el poble xinès.

La brutalitat i la follia desfermades per les ambicions imperialistes del Japó produeixen estralls pregonissims entre la massa del poble groc. El que fa que semblant actitud hagi d'ésser rebutjada amb tot el cúmul de les nostres possibilitats i amb el més sencer dels menyspreus. L'Aliança Cooperatista Internacional ha estat, en el problema de les sancions al Japó, en el seu lloc. Pel que té de lloable semblant postura, aquesta digna i justa actitud, mereix la tributació del reconeixement per l'encert, per part d'aquells qui, en ús d'armes crítiques, hem censurat qualques conductes que el nostre organisme s'havia traçat en qüestions diverses. I, és bona l'ocasió present per remarcar-ho, si ha estat així, fou com a conseqüència de creure que no encaixaven en les necessitats reals. Per aquest motiu han rebut, per la nostra part, el qualificatiu de nocives pel desenvolupament progressiu i normal del nostre moviment entre el complex econòmic i polític en el qual vivim.

Un deure de sinceritat, sota de tot compliment enutjós i enfarfigador, ens exigeix considerar saludable la resolució que ens ocupa.

L'Aliança Cooperatista Internacional ha comprès el deure que les circumstàncies li havien imposat. Per això la decisió de lluitar per l'aplicació d'efectives sancions econòmiques al Japó, en tant que potència agressora, constitueix una emotiva acció del sentiment progressiu que ragen les nostres idees.

..

Informes de font que mereix crèdit complet ens assabenten que la campanya iniciada fa poc per l'aplicació de sancions al Japó i d'ajuda al poble xinès es troba en un moment d'intensa i febril activitat.

Les grans avingudes, tots els carrers de Londres i Nova Iorque llueixen suggestives i atraients pissarres, cartells i pasquins, editats per les organitzacions que s'han emprès una activa campanya concernent a la invasió nipona a Xina.

Agressió que, cal remarcar, no fa esborronar, ni emocionar, cap diplomàtic de les potències democràtiques que són interessades (?) en el respecte a tot allò que preceptua el dret internacional.

La campanya es troba, doncs, en un moment de considerable agitació.

«No compreu productes japonesos!»

«No ajudeu l'agressió japonesa!»

«Mares: El diner de la joguina que compreu servirà per a fabricar l'instrument que assassinarà els infants xinesos.»

Aquests són els cartells. I aquest és el llençuatge, clar, cru, sense embuts.

Si només hagués estat per a demostrar la nostra identitat d'interessos amb el poble xinès la Cooperació internacional hauria hagut de fer-ho de la mateixa manera. Ara, ajudats per l'immenso cabal de la nostra acció econòmica organitzada, complim amb un precepte de solidaritat marcat per les nostres regles ètiques i doctrinals, i contribuïm eficaçment i positiva a la lluita contra el totalitarisme feixista, negociació dels drets dels homes i de les col·lectivitats expressió exacta de la confabulació feixista internacional.

Les sancions econòmiques es portaran a cap per mitjà de la pràctica activa i conscient a les mercaderies i productes, a les importacions i exportacions japoneses, al boicot a la facturació, transport i comerç d'articles amb el Japó.

En la situació present, en que l'Economia nipona imposa sacrificis múltiples al seu poble, l'aplicació d'aquesta mena de boicot, equival a pegar dur i amb eficàcia manifesta a l'imperialisme que esmerça els seus instints miserables i decadents a sotmetre al poble treballador i a redreçar i oprimir mentalitats aclarides, progressives, revolucionàries.

Des del punt de vista econòmic ha d'ésser-li un xic difícil al Japó seguir endavant l'aventura. Perquè l'ajut que en aquest ordre pugui rebre dels Estats totalitaris ha d'ésser molt esquivada. Nosaltres diríem que gairebé nulla. Vegi's la intervenció Alemanya orientada a aconseguir la signatura d'un compromís que paralitzi les hostilitats (la invasió) i faciliti l'ocasió d'arranjar el conflicte, favorablement als interessos capitalistes nipons. Altrament, el paper dels altres Estats, per raó pròpia de llur situació actual, no ha d'ésser contribuïu amb gaire consideració a les necessitats que imposa la invasió del poble xinès.

Darrerament han estat fetes públiques unes estadístiques que permeten fer-se càrrec de l'abast que pot assolir l'esmentat boicot.

Les dades són extrems d'uns informes publicats per la Cambra de Comerç i de la Indústria de Toquio i d'uns estudis d'una Comissió especial de recerques econòmiques de la Societat de les Nacions.

A través d'aquest informe es dedueix, entre altres coses, que Toquio ha de fer quelcom amb rapidesa perquè el boicot sigui deixat córrer. Vegem el que anunciem els informes.

Els compradors i venedors més importants en l'escala del comerç exterior nipó els constitueixen els Estats Units i les Índies.

Els Estats Units compraren a Toquio durant l'any 1936 per valor de 600 milions de yens. Pel contrari, vengueren al Japó per valor d'uns 800 milions de yens. Aquestes operacions constitueixen per al Japó el 22 per 100 en la balança comercial d'exportacions i el 31 per 100 en la de les importacions.

Quant a les Índies la proporció s'eleva al 9'6 per 100 en les exportacions i al 13'5 en les importacions.

Per altra part, la Gran Bretanya i França suposen en les importacions de naturalesa japonesa un 5'5 per 100 i un 1'6 per 100 respectivament.

D'on pot deduir-se, doncs, que entre França, Anglaterra, les Índies i Estats Units, unides en un sol bloc constitueixen el 42 per 100 del total del comerç exterior japonès.

Altrament, cal fer remarcar que molt més del 40 per 100 del tonatge en la navegació mercant correspon als Estats importadors i exportadors. I entre ells Anglaterra ha d'ésser considerada com la primera.

Heus aquí perquè s'esdevé tan important per al desenvolupament de la invasió el boicot mundial efectiu.

El centre principal de les activitats del boicot ha estat fins als darrers dies Londres i Nova Iorque, com deïem. Això ha estat degut com a conseqüència del volum específic que cada un d'aquests països ocupa en la balança comercial de Toquio.

De la mateixa manera la F. S. I. ha encarregat a les seves seccions nacionals que s'abstinguin de facilitar mà d'obra per a la càrrega de mercaderies cap al Japó o la descàrrega de gèneres arribats d'allà.

Com a demostració gràfica direm que la influència de l'Aliança Cooperativa Internacional en el boicot és d'una magnitud especial, tenint en compte la importància que en el consum tenen les cooperatives londinenques.

Aquests darers dies, també la premsa cooperatista internacional comentava una informació segons la qual l'atracció de les cooperatives de Londres propagava la necessitat de complir i intensificar el boicot més absolut.

Nosaltres tenim confiança en aquestes mesures de sanció perquè significa una mesura de tipus positiu que, certament, contrasta un xic amb la conducta d'aquells que haurien d'intervenir immediatament i directa quan es produeix un fet de semblants caràcters.

El dret internacional només ha servit per a satisfer ambicions imperialistes. Quan no ha estat aplicable als grans interessos capitalistes i ha hagut d'ésser posat al servei d'interessos progressius, s'ha manifestat en crisi. La situació internacional actual no és més que el producte d'aquesta crisi. Crisi la qual posa de manifest la ineficàcia d'ell en la resolució dels grans trasbalsos de la nostra època. Ningú que no sigui co-partícep dels interessos de la burgesia internacional pot creure i menys confiar, en la imparcialitat llur, ni en el seu propi col·lectivisme. Està destinat a servir uns interessos ben concrets i definits. El que correspon és l'adopció, per part dels interessats, de mesures prudents que proporcionin garanties humanes i pas lliure a les energies creadores i al normal desenvolupament de les forces històricament superadores de les injustícies i desigualtats socials entre els homes i els pobles del nostre temps.

El principi del boicot mundial al Japó en resposta a la invasió de què el poble xinès és objecte, és una eloqüent afirmació de què la consciència progressiva dels sectors populars de la població internacional és prou sensible per a marxar pel camí de l'arrauliment de la brutalitat i explotacions capitalistes.

L'Aliança Cooperatista Internacional mereix ésser corresposta, per tots els cooperadors del món, en l'esforç veritablement gegant que deu portar a cap.

Tots els cooperadors han de treballar per l'efectivitat del boicot. Serà una activitat que determinarà avantatges d'una fàcilíssima als nostres germans xinesos. L'aviació, l'artilleria, l'esquadra nipona veurà minvar el seu armament en proporció a la intensitat del boicot econòmic i a la situació que pateixin les capes dirigents de Toquio.

A més d'un deure de solidaritat és una obli-

En l'estructuració d'un nou sistema econòmic

II

En l'aiguabarreig general pel desbordament de les passions, aquestes, bé al servei d'elucubracions ideològiques considerades pels seus apòstols, pedra filosofal capaç de resoldre la vida i la mort, bé al d'especulacions de grups emmural·lats en la propugnació de sistemes prometedors de la felicitat eterna, hem viscut col·lectivament passant la corda fluixa i amb l'ai al cor, produït per la sensació del buit; abocats a la caiguda fatal i irreparable.

Organismes veritablement populars, institucions sorgides de l'esforç d'homes de bona voluntat, que han caracteritzat virtuts essencialíssimes de la massa, a quin redós i amb l'efecte respectuós de la qual han fet la seva vida; realitzacions, que, essent justificat orgull de la ciutat, eren alhora afirmació de perennitat d'alts valors racials, han sofert obertament del sotrac viscut. N'han sofert, però, per la seva consubstancialitat amb el mig generador que les possibilitat, angoixosament, sense el ritme de la desitjable normalització en la seva vida; a mans inhàbils o poc escrupoloses; sota la direcció de novinguts que ni coneixen ni senten l'obra per la visió materialista absoluta que serveix de tots els problemes a resoldre, perduren, perquè, com ja hem deixat sentat, són, per l'esperit al qual responen, valors perennes.

La Cooperació ha estat en l'aspecte que tractem d'assenyalar, particularment afectada. La persecució, l'atropell i el blasme dels incontrolats espiritualment, s'ha deixat sentir durament i damunt les seves cèl·lules. En nom d'una pretesa revolució col·lectivitzadora, es combatia ferotgement l'obra revolucionària més reeixida de totes les emanades de les doctrines col·lectivistes. S'intentava bastir un edifici negligint, i ans bé, tractant de destruir-ne la base. Ferms en l'a-fany l'aconseguir una singularitat ben absoluta, pretenien l'adveniment de Crist prescindint del precursor. Mes, ja estem de tornada.

«Roda el món i torna al Born». Si tots els il·lusionats que es llencen al món trobessin la fortuna de retornar al Born amb la frescor espiritual i amb l'optimisme esperançat que els acompanya al partir, esdevindria singularment agradós el viatge. Però, en fi; heu-nos al Born novament.

I és precisament en aquest moment que s'inicia la màxima avinentesa per a l'obra cooperatista.

Es al seu entorn i a través dels seus postulats que poden aspirar a encarrilar els organismes rectors de la República, l'ordenació inajornable d'una política de realitats en el greu problema de la producció i de la distribució dels articles de primera necessitat.

Sense les premisses ordenadores que proporciona el sistema cooperatiu per a la formació distributiva, base angular de les possibilitats de resistència de la nostra reraguarda, retardaríem l'assoliment de la victòria, tan anhelada i merescuda abastament per les masses obres, republicanes i liberals, assedegades d'un efectiu millorament; afanyoses d'un major grau de justícia per al que el poble aporta el sacrifici màxim, i en holocaust al qual ho ha ofrenat tot generosament, àdhuc la vida.

Per a la nostra mentalitat de cooperadors, el capital és quelcom bàsic per a possibilitar l'estructuració d'un sistema econòmic.

Tenim molt en compte que no tan sols no descobrim res en escriure una tal perogrullada, i ens adonem que qui ens lleixi pot titllar la conclusió de quelcom infantivol.

Per a nosaltres el capital és el motor sense el qual no posarem en moviment la maquinària tractar d'eliminar, el que no ha de retornar a una nova organització econòmica. El que per a imposar-se com un feudal dominador, és el capitalista.

Si la nostra lluita ha de conduir-nos a l'assoliment d'una funció productora i distribuïdora bastida damunt una base democràtica, caldrà establir un concepte nou amb referència a la col·laboració del capital i als drets que d'aquella es derivin.

I la síntesis dels postulats enunciats, amb la virtut de la seva viabilitat, la trobem normalment, magníficament assentada en l'organització cooperatista.

J. TERMES VILAPLANA

gació humana que hem contret amb el poble xinès.

La Cooperació no és únicament una escola de lluita i construcció econòmica, sinó que és tota una font de valors humanes que el moment tràgic que vivim reclama que apliquem.

En la mesura que els sapiguem aplicar serem cooperadors més o menys intel·ligents i conscients. Així ho dicta la tragèdia de l'hora que vivim.

ANTONI SOLE

Per als nous socis de la U. C. B.

Hom està astorat. D'on surt tanta gent, que mai no s'havia interessat per la Cooperació i ara volen entrar-hi quant abans millor? Què hi veuen? Es que els nou-vinguts creuen que en entrar a la Cooperació resoldran el seu problema particular sobre les subsistències? Ja saben què és ésser cooperador? Ésser cooperador no condueix en lloc, és senzillament ésser soci per proveir-se del que ella distribueix. El que sols persegueix aquesta finalitat és un perfecte individualista i sabut és que l'individualisme és l'antítesi del col·lectivisme. La Cooperació, precisament per realitzar la seva funció d'organització social dels proveïments, ha d'ésser col·lectiva i els socis nou-vinguts a la nostra organització, si no ho sabien han d'assabentar-se'n.

La cooperativa de consum és la base on es recolza tot l'organisme cooperatiu. Aquesta base, on es proveeixen tots els seus associats, donen les dades dels milers de tones de queviures de totes classes que les cooperatives consumeixen. Amb aquestes dades, els nostres dirigents saben certament el que cal cercar per al proveïment i quan són articles que cal una transformació per a ésser consumits, és quan la cooperació de consum crea les cooperatives de segon grau o de producció. Diem això, perquè els nou-vinguts a la cooperació no ho facin com a cooperadors, ho han de fer com a cooperatistes o cooperativistes —els dos mots volen dir el mateix— perquè els cooperatistes, per mitjà de la cooperativa de consum primer i la de producció després, anirem emprant tots els utilitats de treball, per substituir tots els productors de el que els consumidors necessitem.

Si el camperol organitzat dins del Sindicat Agrícola, conrea el terreny que té al seu abast en règim familiar, de coparticipació o col·lectiu i ve obligat a entrar al Sindicat la seva collita, les cooperatives de consum a través del que disposi el Govern ens proveïrem directament dels Sindicats agrícoles, sense que comerciants sense entranyes hagin de tenir traces de cap mena amb nosaltres.

Els cooperatius o els consumidors organitzats comprarem als camperols i ramaders de bestiar porcí, tots els caps que hem de menester per proveir als nostres socis de les seves carns, mantegues i embotits sense trampa de cap mena, un dels avantatges que té la cooperació, que no adúltera els productes que ella elabora. Aquesta senzilla feina, suprimeix una infinitat de tocinaires que encareixen els productes que venen i encara els sofisticuen. També la cooperació ha de suprimir els que mangonegen el peix. La cooperació, d'acord amb els pòsits marítims, ha d'organitzar la pesca del peix i que el que hagi d'ésser salat o en conserva, com el que ha de vendre's fresc, sigui tot a base de la cooperació i els pòsits marítims, sense mitjancer de cap mena. Exactament igual amb les carns bovines i llanars, l'aviram i tota classe de bestiar de corral. Hem de treure tota classe de proveïdors i comerciants. Els Sindicats Agrícoles, els pòsits marítims, les cooperatives de consum, per mitjà de les seves Federacions, han d'ésser les que han d'organitzar la distribució, transformació i producció de tota classe de queviures.

Es clar que, en temps anormal com estem ara, en plena guerra, no es pot fer tot el que hem indicat, però això passarà, es normalitzarà l'agricultura i la ramaderia al camp i la cooperació, els consumidors organitzats que, dintre de la seva esfera d'acció també haurà contribuït a guanyar la guerra, portarem tota aquesta tasca a cap, com també la cooperativa de producció o transformació de la indústria del mercat blader en farines panificables, de pastisseria, de galetes i dolços de totes classes, de midó, etcètera.

Oh amics nou-vinguts a la Cooperació! Els que la desconeixen, tot el que queda escrit és un pàlid reflex de quant la cooperació pot portar a terme a profit del consumidor i de tota la classe treballadora, sense distinció de cap mena.

B. FARRÉ

Avis de Secretaria

Cal que totes les entitats compleixin l'obligació legal de lliurar les pertinents còpies de Balanços i Memòries al Servei de la Cooperació, i a l'ensens ho facin també, segons és costum, a la Federació de Cooperatives de Catalunya, per tal de poder presentar una relació el més completa possible de la situació de cada entitat al proper Congrés.

Cursillo de Cooperación en Villarrobledo

En lengua castellana, para que puedan leerlo y entenderlo los amigos de Villarrobledo, voy a exponer, en unos pocos artículos, mis impresiones edl cursillo de Cooperación que inauguramos en el mes de enero, con las autoridades locales y provinciales, en un gran acto público, en aquella importante población manchega, los amigos Ventosa y Roig, Rafael Heras y el que suscribe.

La iniciativa del cursillo corresponde de un modo especial a Rafael Heras, como asimismo a él se debe principalmente la concesión por el Ministerio del Trabajo de unas subvenciones para sufragar gastos.

El acto inaugural estaba señalado para el domingo día 9 de enero. El viernes, día 7, por la mañana, salimos de Barcelona, en el auto de servicio oficial del señor Ventosa Roig, Rafael Heras y el autor de esos trabajos. En Villanueva y Geltrú se nos incorporó el señor Ventosa, y los tres, con el chófer que conducía el coche, nos dirigimos directamente a Reus. Allí comimos, y nos entrevistamos con el señor Soler, que fué el técnico de la cooperativa vitícola de Villarrobledo y que hoy representa en Cataluña aquellos acreditados vinos. Continuamos el viaje. Nos detuvimos brevemente en Tortosa y en Castellón, y llegamos a Valencia entre ocho y nueve de la noche.

Hasta la ciudad del Turia, fué nuestro viaje perfectamente normal. Cenamos allí y buscamos habitaciones para pasar la noche y, al no hallarlas, decidimos dirigirnos a la ciudad de Alcira, donde el amigo Heras esperaba encontrarlas. Pero quiso nuestro sino que, en lugar de la carretera de Alcira, tomásemos la de Utiel, y que fueran grandes extensiones nevadas, en lugar de las rientes llanuras de la huerta, las que tuvimos que contemplar a la pálida luz de las estrellas durante las horas inacabables de una noche de invierno que recordaremos mientras vivamos.

La faja de tierra que bordea el mar se hallaba totalmente limpia de la nevada de unos días antes. Por el contrario, al separarnos de la costa, fueron apareciendo rastros de nieve cada vez más abundantes, hasta llegar a constituir un obstáculo peligroso para la circulación de nuestro pequeño coche. En vista de ello, al llegar a Requena, decidimos detenernos en un hotel y esperar allí las luces de la mañana siguiente; pero, no logramos que el hotel nos

abriera sus puertas, por más que llamamos tuvimos que continuar la marcha por aquella carretera cubierta de nieve y helada y resbaladiza que a cada momento podía hacernos deslizar y desviar o producirnos peligrosas averías.

Nuestra marcha era forzosamente lenta, por cuya causa se nos hacía el camino pesadamente largo. A poco más de media noche encontramos tres soldados que se dirigían a un pequeño poblado llamado Los Pedrones, al objeto de pasar con sus familias unos días de permiso. Nos pidieron si podíamos llevarlos con nosotros, y con harto dolor tuvimos que contestarles que el coche no era más que de cuatro plazas —justamente los que íbamos en su interior— y que era imposible dar cabida a otras tres personas. Diez o doce kilómetros más adelante pasamos por Los Pedrones. ¡Cuánto debieron sufrir en aquella marcha penosa, entre la nieve, con una temperatura siberiana, aquellos humildes soldados! ¡Cuánto sentíamos no haber tenido medios de socorrerlos!

Al llegar a Cofrentes, situada en la confluencia del Júcar y del Cabriel, intentamos de nuevo detenernos en una posada; serían muy cerca de las tres de la madrugada y había tiempo de descansar hasta la hora del sol. Igual resultado negativo que en Requena, e igual marcha forzada a lo largo de una carretera nevada y helada.

Al amanecer, divisamos el pueblo de Balsa de Bes. Durante la noche habíamos atravesado una extensa región montañosa y gran parte de esa llanura ondulada que es como una transición, por aquella parte, entre la montaña y la gran llanura manchega. Por fin, unos posaderos más sensibles a los sentimientos de humanidad, se apiadaron de nosotros y nos proporcionaron calefacción y almuerzo.

Al reemprender la marcha, a las ocho de la mañana, lucía un sol espléndido; hasta donde alcanzaba la vista, una blancura inmensa; nunca había visto yo tal extensión nevada.

Atravesamos el Júcar, de caudal limpio y azulado; entramos en La Mancha, llana como una mesa de billar; a lo lejos, por el Sur, la sierra de Alcaraz y sus ramificaciones. Cuatro horas de parada en Albacete, ciudad que vive una intensa fiebre de guerra, y entre cuatro y cinco de la tarde llegamos a Villarrobledo. Heras nos presenta a sus amigos y juntos formulamos nuestro plan de trabajo.

José COLL CREIXELL

Pensamientos sobre la inteligencia

En este cosmos, ¿qué persona es afortunada? ¿La que está dotada de inteligencia y posee predisposición al estudio, o la que carece de cerebro casi y sólo piensa en una existencia puramente animal? Es una pregunta un poco peliaguda. La persona que es inteligente y ama los libros, encontrará en el curso de su vida muchos placeres, pero, desgraciadamente, el número de sinsabores será crecidísimo, incontables veces más voluminosos que los goces; leerá una obra admirable, pero verá prácticamente una acción que no puede disculparse; se deleitará escuchando una sinfonía de Beethoven, pero más tarde los lamentos de unos niños hambrientos herirán sus tímpanos. El otro, el que no piensa, el que no tiene una vida interior, no se preocupa de nada de todo esto, y por consiguiente, su vida, si no feliz, podrá considerarse como rodeada de un ambiente grato, mientras tenga para satisfacer sus necesidades.

El pensamiento puede ser un fin o un medio de la inteligencia: un medio cuando se perfecciona y sirve para perfeccionar; un fin cuando es seguro.

La inteligencia es una potencia intangible que puede materializarse en papel impreso.

El cerebro humano puede compararse a una gruta mallorquina. La inteligencia está representada por las estalactitas; la cultura por las estalacmitas. Las estalactitas son las que forman las estalacmitas, prestándoles sus materiales. Y quizá llega una época en que, al unirse las estalactitas y las estalacmitas, forman

pétreo columna que resistirá todos los embates.

La inteligencia es una fuerza divina; porque puede crear verdaderos mundos de la nada.

Hay pensamientos que son comparables a algunos ventiladores. Dan vueltas y más vueltas, pero no adelantan nada; porque las vueltas las han dado en movimiento centrípeto, sin apartarse del eje que les diera origen.

La bondad, inconscientemente, puede perjudicar. La inteligencia, inconscientemente, no puede perjudicar.

Hay inteligencias que siguen el mismo tren de vida que las cortesanas. Hoy se visten de don Zutano y llevan seda; mañana es don Mengano quien las sostiene y se cubren con algodonos.

La inteligencia puede compararse al rostro de un buen actor: hace un rato simulaba crueldad; ahora es retrato de ternura; después será imagen de desolación.

Hay inteligencias que deberían estar repartidas equitativamente en todos los cerebros; pero también existen que deberían ser eliminadas del cerebro que las alberga.

La inteligencia puede ser muda, no saber expresarse, pasar escondida, meter poca bulla...

Si la inteligencia es tristeza, ¿por qué no disfraz a la tristeza de optimismo?

La juventud inteligente es una consunción entre anhelos irrealizables i esperanzas utópicas.

ALFONSO SAUMELL

Les cooperatives actuals

Des dels temps dels pioners de Rochdale, fins a l'actualitat, han estat creades en diferents llocs del món, cooperatives de producció i de consum, i han estat criticades i les han contradit molts homes com Anselmo Lorenzo, Mir i Mir i d'altres, però sempre la Cooperació s'ha obert tots els camins traçats des dels seus primers temps, i això fa que avui sigui tan extens l'interès per a la formació de cooperatives, fins i tot per aquells homes que tant les havien criticat perquè les creien d'un tipus burgès.

En els moments actuals tenim ocasió de demostrar el contrari, perquè vivim en uns temps democràtics, i més encara ho podem demostrar el dia de demà, si és que la causa arriba al triomf definitiu; però entretant, crec que fem via i obra positiva, anant a la creació de cooperatives especialitzades de gran envergadura.

Per això crec que seria el moment d'habilitar els locals més centrals en determinats llocs de la ciutat, i en cada districte crear les cooperatives necessàries especialitzades en diferents articles, com sigui, ram de comestibles, drogues, sabateria, merceria, peix, carn i altres.

Això ben organitzat, faria un estalvi de personal, perquè estaria concentrat en un sol lloc i podríem incrementar els beneficis.

La Unió de Cooperadors ha estat la que s'ha preocupat en el màxim a la nostra ciutat, practicant a fons la necessitat col·lectiva de la Cooperació, i estudiant els màxims avantatges que ella pot reportar. No entenc, com han pogut crear-se les altres del 19 de juliol ençà, sense voler col·laborar amb les que ja hi havia establertes.

Les necessitats del moment han exigit la formació d'aquestes cooperatives, però cal que s'enquadrin degudament, donant el necessari en tot el que respecta al millorament social que és el que necessita l'associat, i és la nova modalitat que s'imposa per a la seva implantació.

Poden ésser independents, però entenc que han d'ésser posades sota una llei que determini la seva trajectòria a seguir de comú acord amb les altres, i llavors serà l'obra magna i digna dels temps en què vivim.

Per això el Consell de la Cooperació, ha dictat unes normes que són molt plaents, i que entenc que serà la pedra filosofal per a la defensa de la nostra Economia que tan malmesa ha estat pels usurpadors de la vida ciutadana, homes sense entranyes, del comerç i de la indústria, dels temps passats.

Donem-nos les mans tot el poble en massa, sigui de l'estament social o polític que sigui, i formem una pinya compacta per a resoldre d'una vegada la necessitat que tenim d'administrar-nos nosaltres mateixos i fugir del jou perillós de l'explotació burgesa.

UN SOCI DE LA SUCURSAL 22

Acte de propaganda a Prat de Llobregat

El dia 12 del corent tingué lloc a Prat de Llobregat un acte de propaganda organitzat per les dues centrals sindicals d'acord amb les cooperatives «La Sadera» i «L'Econòmica», d'aquella població.

L'acte es celebrà a les set de la tarda en el cinema Modern, el qual es veié ple de ciutadans que dalien per escoltar la paraula dels companys que prenen part representant la Federació de Cooperatives.

A la presidència hi havien representacions dels organismes més amunt esmentats.

Feren ús de la paraula els companys Joan Torrents i Celestí Ventura, vice-secretari i secretari, respectivament, de la nostra Federació.

Els parlaments dels nostres estimats companys foren dedicats preferentment en orientar a l'opinió treballadora del Prat, en aquests moments de confusió i en donar a conèixer abastament els principis que informen el moviment cooperatista.

Com que la finalitat que es proposaven els organitzadors, era la d'assolir la fusió de les dues cooperatives existents en aquella població i facilitar l'ingrés en bloc dels companys que pertanyen a les dues sindicals germanes, l'orientació donada fou encaminada en aquest sentit i el resultat obtingut fou d'assentiment per part de tots els companys congregats en l'auduït acte.

Per les impressions rebudes primer amb les converses tingudes amb els representants de les nostres Cooperatives federades, així com l'efecte produït en tots en finalitzar l'acte, cal esperar i creure es realitzi el bell i pràctic propòsit de veure fusionades les dues cooperatives i ensem puguin aixamplar llur acció donant cabuda al gros contingent de treballadors que desitgen col·laborar en les pràctiques cooperatives.